

תורה אור

מוסף רש"י

[illegible]

תעלה עיוותוך. הא דלמי
אמסקנה סמך דלמי הנזה הנזה
קשה דק"ו הו"ל לאחיו: **מקום**
ש"ך לומר פקח ומלה יוכחו דלמי
מה אפרים שחורים שכן אסורין
במקנה מעילה בפרק קדמי
אח נפשושים בבהמה ובצוק וגו' פתח
לומר ששורש ומומחה על שלש
השורים דהא כולה כ"ל להו בנאי קרא
ומומחה נפקא לן בכל חייבין ומומחה
בדרייט ובעדה עד לשון הקונטרס
ובדריט מקרי הם דוקא בצריט
ובדולין דיבר המכוב דלמי בסימיה
למאח וז"ל דכל שהא דהא בצריט קמיי
בזריט דלמחמין פק"ח דמגיב (דף ג' ו')
הוא **בפ"א**. הימה ילף ככולהו
לאחין שבויה משום דמחמין לא ערבי

בשדה. ועי' הג' הכ"ח חות כ': י"ן נסתמי שלא לשמים:
לי בהא דאיתתין אהרה כלל שום וכסות בכתחיל: ב' ל'
אמתש מעבורה לעבורה דם

הדין. לעיל קאי דמייתא
בחסכת מכות עונשין מדין
בפ"ק דמכות (דף ה:) איש
אכזרי שלא צד את אמו בת
תלמוד לומר ערות אחותו
שאין עונשין מן הדין וכן לענין
אין לו כו' עד שאין מזהירין
דבריהם להאי א אחותו גילה
צד את אמו קצב עונשין מן
מינה אין מזהירין מן הדין
הכא הכא. שמיטה מהשב
ובחבי בהעלאת (עס) לא יבי
הרי היא כמי א שפירש זה

ובמכות (דף יא.) ובפ' גיד הה
תיתי בק"ו ממותיר. הא
ש"ה לא נקט נמי הנך דלט

[illegible]

הימר מניין: ח'ל ולא יוכחו עוד.
משמע מעשיו אסורין ועד עכשו
מוותרין לו ואם להם. עינש עשה לו
תעשה: אף אחרם לם. כרת: מקום
שלם. ענש. כגון בקדושם שהקדישן
בשעת הימר: הוסיף. כדאמרן לו כלא:
שענש. כשהוקדשו בשעת איסור:
אינו דין שיהיה. ולקמן פריך וז"ל
מותרין מן הקדוש. שרשים. ואם
חייב אחרים בחבל בק"ו משלים
תמאין כגון שמונה שרשים: במשהו.

מַשְׁלִים טַוּרִים. שָׁן מַטְמָלִין
כְּגוֹן אֶפְרַיִם וְיִמְנָה: שָׁן אֶסְרִין
בְּחֻשׁוֹ. לֹאֲרִילָה כְּבַדְשָׁה דְּהִנֵּה
בְּמַעֲלֵה בְּנָמֵה בְּפֶקֶד קִדְשֵׁי מִזְבֵּחַ
(דף טו:). וְלֹא תִשְׁקֹוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם
בְּהִמָּה וּבְעוֹף וְגו' (ויקרא כ) פֶּתַח
הַכְּבוֹד בְּחִילָה וְסִיסִי בְּעוֹמָמֵה וְיִמְרֵה
לֶךְ כְּשִׁיעוֹר עוֹמָמָתָן לֹא שְׂרָלִים טַוּמֵאִים
שְׂעוֹר אֶרְצִילָהן עַל כֹּל הַשְׂרָלִים דֵּאָה
כּוֹלֵהוּ כִּיֵּל לֵהוּ בְּהָא קִרָּא וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּרְמֹשׁ הַלְחָמָה גּוֹי' וְשִׁיעוֹר עוֹמָמָתָן
נִפְקָן לֵן בְּכָל חֵילֵיכֶם (גמיה דף יא:)
כִּי מוֹמֵת תַּחֲלִית בְּרִיּוֹתֵיכֶם בְּעֻשְׂתֵּיכֶם:
שָׁן חוֹפֵסֵם אֵת דְּמֵיהֶם. בְּאִסְרוֹרָא
דְּהִנֵּה בְּמַפְסָתָא סוֹבֵה (דף טז:) קִדְשֵׁי
תַּהִיֵּה לִכֶּסֶם מִן קִדְשׁ חוֹפֵסֵם אֵת דְּמֵיו קִדְשֵׁי
נִשְׁבִּיעַת מַפְסָתָא דְּמֵיהֶם: מַלְלָנוּ. חֲלַב' י
הַיֹּמֶר מַלְלָנוּ בְּמֵיהֶם וּבְכוֹלֵהוּ נִמְי אִיכָּא
לְמִפְקֵי הָא פִּירְכָּא וּמַשְׁיָה אֶלְעִזְרִין
אֹהֲרָה בְּחֻשׁ: אִי קִשְׁיָא י' בְּהָא
לְהִימָנָא אֹהֲרָה לִשְׁטוֹן חוֹן בְּהָא
ק"ו אִי קִשְׁיָא לֵן הָא דְּחֵל בְּפֶקֶד קִרָּא
דְּכִרְיֻתוֹת (דף ג:) דְּקִשְׁשִׁיב ל"ו כִּרְיֻתוֹת
לְהַחֲמִיב עֲלֵיהֶם חֲטָאת וְקַמֵּי וְהִפְסֵת
וְהִמְלִיךְ כִּרַּת שְׁלֵהֶם עַל מִלּוֹת עֵשָׂה
הָא בָּהּ אֶתְּן חֲמִין חֲטָאת עַל
שְׁגָתָהּ: דְּחֲטָאת אִינֵה בָּהּ אֵלֶּה עַל
לֹא וְכִרַּת דְּכִרְמִיב אֲשֶׁר לֹא חֲטָשִׁיָּה
(ויקרא יד) יוֹסִי. כִּי אֹהֲרָה מִקְדָּשׁ
מִמּוֹחֲמֵת מִמֶּנּוּ עַד בּוֹקֵר: עֵשׂ לֵן תִּפְקֵה.
תִּפְשְׁטוּמֵי פֶקֶד שֵׁי: וְכִי מִשְׁחִירִין לֵן

יה לשחטני חוץ מק"י: אטילו למד"י
ו מודה לחץ מוזכרין מן הדין המדינה
מקל את אחותו אין ל' אלף את
הקל את אביו ואת אביו ואת אביו
גילה והלך קל וזמור וזמור לנצח
ואזרת ערות אחותך את אביו גור' וסס"י
הדין ופליגי תנאי כ"י בתרל"ג ויבא
דגבי שוש לדרשא (א) ושנש דבת אביו
ואילו אחותך היא דגבי ואזרת דילגין
אלף: אפשיני לדרשא אחרימי: אטילו
ה כמיב כשישט (קרא"ה) לא הביאו
ו גזירה שזה הואיל ומופנה מהלך
זו הן מן הדין כק"י שאלם קד מעלמו א'
ה"ק

ה (חולין דף טז. א'): **מכילהו** שכן לא ינקט מותר טפי מגול וגניבה וכמה דאיכא למיפרך שכן יש צהו מעשה:

בת באן נחחק) ש"ח: יד' ע"י לעיל חוט ח: יח' נד"ל אבל
ל"ל כמו ששמו"ש (ש"ח: ב"ר) לפרה"ק כלומר נחב"ד
ים א"י איסורו באכילה אלא בכיות נד"ל דכל ב"י ל"ל

מסורת הש"ס

(א) סוכה מ: ויש"נ. (ב) עירובין
ל: כרמית כ: (ג) טההדרין נד.
וש"נ מכות ז: (ד) פי ירש'
יבמות פ"א ה"א, (ה) מכות
יד, (ו) פסחים סו, (ז) |וע"ע
מ' יבמות קיד: ד"ה משום,
חולין קכ. ד"ה שקן.

הנהות הב"ח

(א) נבי' אלה אומר אביי קרי' נבי' כנ"ל וכן איהא בילקוט דמי' תקפיה' ולמנעי בילקוט שם איהא ר' אבהו וכן מנחם כהנא ד"ה איהא וכן משמע בלח"ו מנח"י (ב) רש"י ד"ה איהא וכו' לרי' הס"ד ולא"כ מה"ד כה"ד כאלול הקריב על פני השדה: (ג) שם ד"ה איהא' למד' וכו' לדרשא אהריתא ושגמ' וכו' לדרשן מינ' בת אביי ובת אמר' לין מוסרין:

שינויי נוסחאות

[illegible]